

P a s q u a

2 0 2 6

*Fes la valoració
de la trobada!*

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

**Del
2 al 5
d'abril
2026**

amb

Apassionats per Jesucrist

en

**Acció Catòlica Obrera
Tapióles, 10 2n
08004 - Barcelona
www.acocat.org**

Celebracions dissabte i diumenge

INDEX LLIBRET 2

Pàgina

Horari de la trobada 2

Dissabte Sant

Pregària del matí

(Zona Nou Barris)3

Pregària en família

(Zona Vallès Oriental)9

Vetlla Pasqual

(Zona Barcelona Nord) 16

Diumenge de Pasqua

Pregària del matí

(Zona Vallès Oriental) 35

PROGRAMA

- Dissabte 4 d'abril:
 - 8:30 Espai de silenci
 - 09:00 Esmorzar
 - 10:00 Pregària conjunta
 - 10:30 Tallers
 - 13:30 Dinar

Opcional tarda dissabte:

 - 16:15-19h Visita: *Tastet de silenci, art, natura i espiritualitat al Miracle*
 - 18h Celebració del Perdó

18:30 Comiat de monitors - foto infantil

18:45 Inici de la Pregària familiar

20:30 Sopar

21:15 Concentració per la Vetlla Pasqual

21:30 Vetlla Pasqual

Ressopó i gresca (fins les 2h)
- Diumenge 5 d'abril:
 - 9:00 Esmorzar
 - 10:00 Pregària conjunta
 - 10:45 Valoració, Recollir i comiat

Pregària del matí

(Zona Nou Barris)

CANT. Esperança

Quan pressentim, veient la branca nua,
que, malgrat tot, l'ametller florirà;
quan esperem al cor de la nit crua,
la nostra alegria ningú no ens la prendrà,
la nostra alegria ningú no ens la prendrà
Si en soledat vetllem el ble que crema
per si un amor ens allarga la mà;
quan l'amistat desbordi tot esquema,
la nostra alegria...
Si empresonant la mort, la policia
en el sepulcre fent guarda s'està,

la fe comuna guanya la utopia:

la nostra alegria ...

Jesús, d'abans, anava fent-nos veure

que allò que hom vol sempre ho pot abastar.

La fe, a la creu, s'arrapa com una heura:

la nostra alegria...

Introducció

Avui és dissabte sant. Un dia on roman el silenci. El silenci és present en tota la vida de Jesús, des del seu naixement en el pessebre, des del sí de Maria que la portà a escriure el Magnificat, el silenci de la passió, de la tortura i la mort, de la desolació...La nostra vida, està traspassada per moments de silenci on escoltem la crida de Déu a no caure en la desesperació; és un silenci que malgrat tot, malgrat el buit, ens convida a l'esperança en aquest món d'avui. El silenci esperançat és el que creu en la vida, les persones, la trobada amb la mirada, l'acollida, l'hospitalitat. Per apassionar-nos pel bé, indubtablement hem de traspassar la passió i la creu, només així descobrirem que l'Esperit de Déu és amb nosaltres i ens empeny a esperar llaurant els camps i preparant la terra perquè, a llarg termini, puguem recollir els fruits.

Salm 39, 8-14 (a dues veus)

(8) I ara, Senyor, quina esperança em queda?

Jo confio en tu!

(9) Allibera'm de totes les faltes,

no m'exposis a les burles dels insensats.

(10) Ara guardo silenci. No obriré la boca,

perquè ets tu qui ho fas tot.

(11) Desvia de mi els teus cops,

defalleixo sota una mà tan rigorosa.

(12) Tu eduques la humanitat acceptant les seves culpes

i consumeixes els seus béns tal com fa l'arna;

la persona no és més que un respir.

(13) Escolta, Senyor, la meva pregària,

estigues atent al meu crit d'auxili,

no facis el sord als meus plors,

perquè per a tu soc només un immigrant,

un foraster com els meus pares.

(14) Aparta de mi l'esguard, que m'assereni,

abans no me'n vagi i ja no sigui res.

TEXT

Madeleine Delbrêl fue una mujer francesa nacida en 1904, joven, culta, poeta y atea, que hizo un proceso de conversión que la llevó a trabajar como trabajadora social, sintiéndose misionera en los barrios periféricos de Francia (Ivry), donde la visión anarquista dominaba el pensamiento de sus conciudadan@s.

6

“En la vida hay situaciones que verdaderamente superan nuestras posibilidades. En esos momentos debemos confiar en Dios, confiar significa fiarse de Él. No debemos entonces permanecer inquietos, sino esperar. No con una espera inmóvil sino con una esperanza vital.”

APORTACIÓ SILENCI INFANT/JOVE

“Para vivir la caridad del Señor, necesitamos sólo la fe. Pero toda la fe. La fe es ese tesoro que hemos recibido y que en el mundo carece, debemos llevarla con nosotr@s al mundo. Porque para cruzar nuestras fronteras, las de nuestro mundo cotidiano, no se precisan mapas, se precisan precisen mapas, se precisan actos de vida apostólica.”

APORTACIÓ SILENCI INFANT/JOVE

“Hoy estamos rodead@s de personas indiferentes, no creyentes. Personas, ya sean pocas o muchas, que han dejado de creer, o no han creído nunca, o ignoran lo que creemos. Son nuestro prójimo, personas que no hemos elegido, están ahí, ellos y ellas son nuestra misión.”

APORTACIÓ SILENCI INFANT/JOVE

“Qué alegría al experimentar las minúsculas soledades del día, ésas son desierto donde encontrarte, y pueden ser tan

grandes, tan apasionantes, donde cultivar la espera, es salir a tu encuentro y experimentar el misterio de tu amor.”

APORTACIÓ SILENCI INFANT/JOVE

“Mientras la sopa se espesa, mientras espero en la parada del autobús que no viene, mientras subo las escaleras, y veo al final de la calle un jardín, mientras busco unas ramitas de perifollo para la ensalada, puedo descubrir cómo tu rostro se

hace presente en mi vida, con tantos rostros y darte gracias
porque habitas en mí.”

APORTACIÓ SILENCI INFANT/JOVE*

Pare Nostre de Kairoi

Pare nostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre regne,
faci's la vostra voluntat
aquí a la Terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos Senyor el dia d'avui,
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Amén

Pregària en família

(Zona Vallès Oriental)

1. CANT D'ENTRADA

9

Camino camí cap al sol.

Camino camí cap al sol,
confio que Déu està amb mi,
m'estimo i em dono estimant
i començo nou cada matí.

Jo dono gràcies per tot el que tinc.
Si m'equivoco demano perdó.
Si ensopego, m'aixeco altre cop
i començo nou cada matí.

Quan em fereixen, perdono de cor.
Si em cal ajuda, allargo la mà.
Si es fa difícil, espero el millor
i començo nou cada matí.

CONTE "LA NENA DELS PARDALS"

(Edit. Joventut) (Versió reduïda)

10

Narrador/a: Al voltant de la casa de colònies Can Bajona, on ara som, hi ha força arbres, plantes, alguns cavalls i altres animalons. De tant en tant, si mirem cap als camps, veiem volar els pardals, uns ocells menuts que quan caminen sembla que saltin. Aquesta és una història que va passar fa prop de setanta anys a les llunyanes terres de la Xina.

Un dia, **les autoritats** de la Xina van decretar que s'eliminessin tots els pardals, perquè baixaven volant fins als camps sembrats i es menjaven el gra. Si no hi havia gra, no hi hauria arròs, ni blat, ni res per omplir la panxa.

Per això, van creure les ordres del govern i tothom es va afanyar a complir-les. Però una nena, la Ming-Li, **estava preocupada**. Si feien fora els pardals, se n'anirien també els

altres ocells, com els rossinyols i les orenetes? Ho va parlar amb el seu Germà Gran, però aquest li va dir:

—Ming-Li, tu sí que tens el cervell petit com el d'un pardal!

Hem d'obeir les ordres.

L'endemà, la Ming-Li va sentir un gran terrabastall i va veure per la finestra com tots els del poble corrien pel carrer repicant tambors i xisclant, per **espantar els pardals i fer-los fora**. Fins i tot posaven petards sota els arbres per fer fugir els ocells que hi hagués al damunt.

Els pardals queien a terra, morts, i els pagesos se n'alegraven. Cridaven:

—Estem guanyant la guerra dels pardals!

Fins i tot un ocell que tenia ella en una gàbia, que es deia Colom, havia fugit i després ella i el Germà gran el van trobar mort i el van enterrar, tristos. **Allò va fer canviar el Germà Gran**, ja no veia tant clar que s'haguessin d'eliminar tots els ocells.

La Ming-Li va decidir que intentaria salvar algun pardal: si el trobava ferit però encara viu, **ella l'amagaria i el cuidaria**.

El Germà Gran va dir-li:

— D'acord, Ming-Li.

Al principi no van tenir gaire sort, els pobres pardals i també altres ocells, morien pel soroll dels petards, els crits

de la gent i el fort so dels tambors i altres instruments. Però un dia la Ming-Li en va salvar un, un altre dia un altre... Ho havia de fer **d'amagat**, posant-los dins el seu abric, perquè si els vilatans se n'adonaven, no ho voldrien, perquè estava prohibit salvar cap ocell.

Quan la Ming-Li ja tenia set pardals, va parlar amb el Germà-Gran i van acordar que necessitaven un espai on els pardals **poguessin volar** i la gent no els trobés.

L'endemà, abans que sortís el sol, la nena va agafar la gàbia on havia posat els set pardals i els va dur al graner del poble, on podrien volar lliurement perquè era tancat i ningú no els veuria.

Sabeu què va passar mentrestant a tota la Xina quan ja no quedaven pardals voleiant pels camps? Que les llagostes es menjaven el gra, els cucs els fruits dels arbres i els corcs les plantes d'arròs. **Llagostes, cucs i corcs** eren l'aliment dels ocells, però com que ara no n'hi havia, **s'havien fets els amos dels camps**. Els pagesos no sabien com solucionar-ho i es van reunir per parlar-ne. Un d'ells era el pare de la Ming-Li. Ella es va amagar per poder-los escoltar i va sentir com es queixaven que **tothom passaria fam**. No se'n va poder estar i va sortir d'on era amagada:

—Això passa perquè no hi ha pardals! Ja no hi ha pardals que es mengin els insectes!

—Ming-Li, ves-te'n a casa! —va cridar el seu pare.

Però un altre camperol va dir:

—**La nena té raó.** Els pardals mai no han estat els nostres enemics.

Aleshores la Ming-Li els va dur fins al graner. Caminava amb por, perquè pensava que potser la castigarien quan veiessin que havia **salvat set pardals**. Però no va ser així, els **pagesos van estar molt contents**. Deien al seu pare:

—**La teva filla ha fet un miracle!**

El pare també va estar molt content, perquè si tenien pardals altra vegada, podrien salvar les collites següents.

Estava orgullós de la seva filla. I a la Ming-Li li van dir “La nena dels pardals”, com un honor, perquè gràcies a la seva decisió no passarien fam els propers anys.

I història contada, història acabada.

REFLEXIÓ i DINÀMICA

Què ens explica el conte?

- Què ens vol dir aquest conte?

- En què ens fa pensar?

-Quina relació té aquesta història amb Jesús i el que ell ens ensenya i fa?

Escriure o dibuixar, en un pardal retallat, un petit gest que podem fer per cuidar la vida.

Preparar una o dues pregàries per compartir

PREGÀRIES

-Cada nen/nena, noi/noia s'aixeca i llegeix el gest escrit en el pardal i l'enganxa al mural on hi haurà un arbre dibuixat.

- Posem en comú les pregàries que cada grup ha preparat.

PARENOSTRE (Kairoi) (ves a la pàgina 8)

CANT FINAL: JESÚS T'ESTIMA

Deixa't estimar per Jesucrist. Seràs lliure.

Ell t'estima tal i com tu ets. Seràs jove.

Ell t'accepta sempre. Et coneix molt bé.

Deixa't estimar per Jesucrist.

Cerca amb alegria Jesucrist. Seràs lliure.

Ell t'espera des de fa molts anys. Seràs jove.

Ell no et classifica. Mai no et jutjarà.

Cerca amb alegria Jesucrist.

PERQUÈ JESÚS T'ESTIMA.

JESÚS CONFIA QUE SERÀS CAPAÇ

D'ESTIMAR COM ELL (5v)

Fes conscient que Ell ha ressuscitat. Seràs lliure.

Fes conscient que sempre és vora teu. Seràs jove.

T'ha donat la vida, ha mort a la creu.

Fes conscient que Ell ha ressuscitat.

Cal que tu esdevinguis Jesucrist. Seràs lliure.

Cal que estimis tots els teus germans. Seràs jove.

Fes-ho amb senzillesa i amb humilitat.

Cal que tu esdevinguis Jesucrist.

PERQUÈ JESÚS T'ESTIMA.

JESÚS CONFIA QUE SERÀS CAPAÇ

D'ESTIMAR COM ELL (5v)

Vetlla Pasqual

(Zona Barcelona Nord)

1. LUCERNARI

Introducció abans de beneir el foc

Som aquí, a les fosques, perquè anem a començar la festa més gran i alegre de l'any. A vegades la foscor ens fa estar una mica tristos, però no tingueu por, perquè aquesta nit el cel ens porta un regal i una notícia fantàstica per a tothom. Ara encendrem i beneirem aquest foc nou. Aquesta flama tan bonica ens recorda que Jesús és viu!. Ell és com una llum que ens acompanya sempre, ens ensenya el camí i ens treu les pors. Aquest foc ens diu tres coses molt importants: Que la Vida ha guanyat i és més forta que la mort; Que l'alegria i l'esperança han tornat per a totes les persones del món. I que l'Amor és molt més gran i poderós que la ràbia o l'odi.

Benedicció del foc

Introducció a la llum

Aquest ciri tan gran que hem encès representa Jesús. Ell és la llum que ens guia i que ens acompanya sempre, com un far enmig de la nit. Aquesta llum de Jesús és per a tothom.

Cant processional –

Déu és llum i m'omple el cor

Déu es llum i m'omple el cor

és llum i no tinc por,

és llum ell va amb mi.

Pregó Pasqual

Pau a vosaltres!

Que el cel i la Terra exultin de joia perquè aquesta nit, una veu clama des del cel per anunciar als quatre vents que Jesús ha ressuscitat, que la Vida ha guanyat a la mort, i que l'esperança torna a regnar per a la Humanitat.

Convoqueu joves, petits i grans, obrers i aturats, hipotecats i desnonats, i anuncieu-los aquesta Nova Bona.

Si us diuen que no hi ha esperança, recordeu aquest Anunci...

Si us diuen que tot ha estat una mentida, somrieu sense por...

Si us diuen que Déu ja no hi és, penseu en les raons...

Si no trobeu al Senyor, cerqueu-lo entre els pobres i els desvalguts.

Canvieu els dubtes per la fe...

El mal i la mort, per l'entrega desinteressada als altres...

L'odi i la venjança, per l'Amor...

La intolerància, per l'acolliment dels altres...

La desorientació, pel seguiment de les petjades del Ressuscitat.

L'afany de tenir, per l'alegria de ser...

Homes i dones, renunciieu a les vostres seguretats...

Que ningú no abdiqui de la seva dignitat!

Que ningú no pari de ser apassionats a fer el bé, sempre i arreu ...

Creients, doneu testimoni que Jesús és viu entre vosaltres...

Descreguts, no us deixeu enganyar per la
desesperança.

El Senyor és viu!

L'acció, la solidaritat i l'alegria dels qui creuen en Ell,
ja té sentit

Estem d'enhorabona: aquesta nit el cel ens ha
visitat...

... i ens ha parlat:

El Crucificat és vivent enmig nostre!!!

II. LITÚRGIA DE LA PARAULA

- **Introducció a les lectures**

Ara escoltarem unes històries molt especials. Dins de la Bíblia hi ha molts contes i relats, però avui farem una cosa diferent. La primera lectura que escoltarem és com un gran resum de tot el que Déu ha fet per nosaltres. L'anomenem la "Història d'amor de Déu" serà com un viatge en el temps que ens ens explica com ell sempre ens ha cuidat, des del primer dia. Després compartirem un testimoni d'algué proper a nosaltres per veure com aquesta història es fa present entre nosaltres. Tot aquest viatge ens serveix per preparar el cor per a la lectura de l'Evangeli. En aquest escoltarem la millor notícia de la nit: que Jesús ha guanyat la mort, que és viu i que camina al nostre costat!. Escoltem ara amb molta atenció aquestes paraules que ens porten tanta esperança.

- **Primera lectura - La història d'amor de Déu**

La història d'amor de Déu comença al principi de tot, quan Déu creà el cel i la terra, i creà l'home i la dona a imatge

seva. I va ser així, per la seva paraula d'amor. Déu veié tot el que havia fet, i era bo de debò (Gn 1,1-2,2).

Milers d'anys més tard, Déu cridà Abraham perquè prengués Isaac, el seu fill únic, que tant estimava, perquè el sacrificués. Quan tot estava a punt, l'àngel del Senyor va tornar a cridar a Abraham des del cel i li digué: -Escolta l'oracle del Senyor: Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar (Gn 22,1-18).

Molts anys després, Déu escoltà els crits d'auxili dels israelites a Egipte. I Déu els alliberà i els israelites caminaren per terra eixuta enmig del mar. Llavors Moisès i els israelites entonaren aquest càntic en honor del Senyor: Del Senyor em ve la glòria i el triomf, és ell qui m'ha salvat (Ex 14-15).

Enmig de les dificultats, Déu no ha deixat mai d'estimar el seu poble. Ni que desapareguin les muntanyes i se somoguin els turons, no desapareixerà l'amor que jo et tinc ni se somourà el meu pacte de pau, diu el Senyor, el qui t'estima (Is 54,5-14).

El Senyor, que vetlla pel seu poble, li diu: Veniu a mi, i us saciaré de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna (Is 55,1-11).

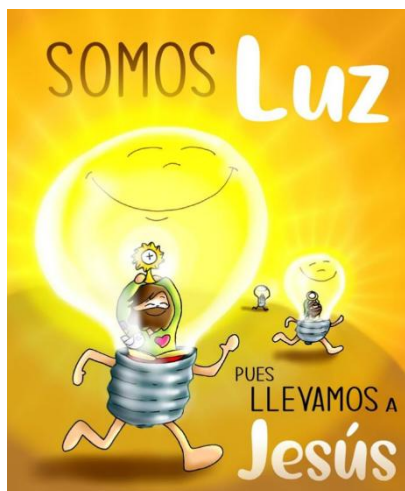
I en una altra ocasió li diu: Escolta Israel, avança pel camí que condueix a la claror del Senyor (Ba 3,9-15.32-4,4).

I quan el poble s'havia oblidat de l'amor de Déu. El Senyor s'adreça de nou al seu poble per mitjà dels profetes i li diu: Abocaré sobre vosaltres aigua pura perquè sigueu purs de tota màcula i de tots els vostres ídols. Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre; trauré de vosaltres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn. Posaré dins vostre el meu esperit i faré que seguiu els meus decrets, que compliu i observeu les meves decisions. Habitareu el país que vaig donar als vostres pares. Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu (Ez 36,16-17.18-28).

Cant de Glòria

- Testimoni Pasqual - d'apassionats a fer el bé

Cant de l'Al·leluia: Ple de vida Crist ens ha salvat!

Al·leluia , Al·leluia!

Ple de vida Crist ens ha salvat:

Ell ens porta l'Esperança.

Alegrem-nos tots! Al·leluia!

Crist és el nostre Anyell

Pasqual,

l'Anyell que ha estat immolat,

Ell ha vençut el dol de la mort,

i ha guanyat la llibertat.

Els apòstols han vist el Crist

ressuscitat d'entre els morts,

La fe en el testimoniatge d'ells porta la salvació.

Submergits en la mort del Crist,

hem mort al món i al pecat.

Per l'aigua i el foc de l'Esperit

el seu nom ens ha donat.

Si amb Crist hem ressuscitat,

cerquem les coses de dalt.

Visquem units amb tots els germans,

l'alegria i l'amistat.

- **Evangelí segons sant Mateu – Mt 28, 1-10**

¹ Passat el dissabte, quan clarejava el primer dia de la setmana —el diumenge—, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre. ² Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, feu rodolar la pedra i s'hi va asseure al damunt. ³ Resplendia com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu. ⁴ De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts. ⁵ L'àngel digué a les dones:

—No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. ⁶ No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. ⁷ Aneu corrents a dir als seus deixebles: “Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu.” Aquest és el missatge que us havia de donar.

⁸ Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a portar l'anunci als deixebles.

⁹ Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i els digué:
—Déu vos guard.

Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar.

¹⁰ Jesús els diu:

—No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.

Homilia

III. LITÚRGIA DEL BAPTISME

Mireu l'aigua! Ja sabeu que serveix per beure, rentar-nos i fer créixer les plantes. Aquesta nit és molt especial perquè ens serveix per recordar el nostre baptisme. És com celebrar l'aniversari del dia que vam començar una vida nova amb Jesús i a formar part de la seva gran família. L'aigua ens recorda que Déu ens regala un cor nou, ple de tendresa, per treure'ns el «cor de pedra» que de vegades tenim. Ser amics i amigues de Jesús ens dóna molta força per ser apassionats a fer el bé a tot arreu i caminar sempre amb alegria. Ara, amb molta il·lusió, anem a beneir aquesta aigua!

Benedicció de l'aigua

Cant: He nascut en un Poble

He nascut en un poble,
 en un bany de llibertat;
 nascut en el poble del Crist,
 marcat amb el do de l'Esperit,

un poble que em dona la fe
i em fa caminar amb esperança.

1.-El meu poble va néixer en un estable,
el meu poble va néixer en plena nit,
en un racó tan miserable,
en una cova, molt humil,
el meu poble va néixer clandestí,
molt abans que trenqués el mati.

2.-El meu poble va néixer en una festa,
el meu poble va néixer entorn d'un pa,
la nit, la mort tenia llesta,
el vi passava de mà en mà,
el meu poble va néixer a preu de sang
i la mort feria tot passant.

3.-El meu poble va néixer a Pentecosta,
el meu poble va néixer als quatre vents,
per ser llevat d'aquest món nostre,
per dur l'Esperit a tanta gent,
el meu poble és un poble joiós,
fet al sol i al vent impetuós.

4.-El meu poble ha fet un llarg viatge,
el meu poble camina en el temps,
en duu ferides a la imatge
en duu les senyes a la pell,
el meu poble reneix a la il·lusió
quan es dreça fidel al seu Senyor.

Pregària dels fidels:

**Tots, alhora, us ho demanem, escolteu el nostre
clam, Senyor.**

IV- LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

Arribem al moment més especial. La litúrgia de l'eucaristia poden semblar paraules complicades, però no és res més senzill que el gran sopar amb Jesús. Ens asseiem a la seva taula per compartir el pa i el vi com a germans i germanes. Li portem els nostres regals i li oferim el nostre amor, recordant que Jesús ens va estimar fins a l'extrem. Aquest aliment ens dóna força i alegria perquè Jesús és viu enmig nostre.

Pregària eucarística

Sant, Sant, Sant

Sant és el Senyor, Déu de l'Univers.

El cel i la terra són plens de la vostra glòria.

Hosanna a dalt del cel.

Beneït el qui ve en nom del Senyor,

Hosanna a dalt del cel (2)

Parenostre pregat

Cant de pau

Mans a les mans

MANS, MANS,

MANS A LES MANS.

MANS, MANS,

MANS A LES MANS. (bis)

Deixem les tristeses

deixem els afanys,

posem tot seguit

les mans a les mans,

i així reviuem

un amor d'infants

que compartirem amb

tots els germans.

El dia s'atansa
joves i més grans,
tenim l'esperança
posada a les mans,
i sols ajuntant-les
podrem construir
un món que gemega
i que vol florir.

Cants de Comunió

SENYOR, ES FA TARD
SENYOR, ES FA TARD,
OH, QUEDA'T AMB
NOSALTRES.
DONA'NS SEMPRE
D'AQUEST PA,
DONA'NS SEMPRE
D'AQUEST VI.

Si sempre en la vida
volem ser germans,
hem de compartir,
però quan se'ns acluquin
aquests ulls humans
el cel i la terra tindrem
a les mans.

Pa de tots, pa de franc,
pa de lluita, pa de sang.
Pa de molts, pa de pau,
pa rebel, pa suau.
Vi de festa, vi de goig,
vi d'angoixa, vi de molts.
Vi de festa, vi de goig,
vi de vida, vi d'amor.
Pa d'amor, pa de Déu,
pa de l'home mort en
Creu.

Pel combat, pel repòs, vi de vida, vi de foc.
pa vivent, pa amorós. Aliança d'un Déu bo,
Vi de riure, vi de plor, vida eterna, oh, gran do.

HEM BEGUT, SENYOR, LA TEVA COPA

Hem begut, Senyor, la teva copa
asseguts a taula junt amb Tu,
sabem el destí dels qui et segueixen
de tots els qui amb Tu menjaran el mateix Pa.

Hem begut, Senyor, la teva copa
acceptant també la nostra mort,
però estem segurs que al teu Regne
en beurem el Vi de la nova amistat.

Hem begut, Senyor, la teva copa
asseguts a taula junt amb Tu,
volem ser fidels al teu missatge
estimant els homes tal com Tu has estimat.

És un glop amarg el testimoni,
que amb la nostra sang haurem de dar,

però estem segurs que al teu Regne
en beurem el Vi de la nova amistat.

L'aliment que hi ha en aquesta taula,
ens dona la força d'estimar,
és el mateix cos i sang del Crist
que ens uneix ara a tots, com a germans.

V. COMIAT

La nostra festa s'acaba, però abans de marxar el celebrant ens donarà una benedicció molt especial. Aquesta benedicció ens dóna la força de Déu per sortir al carrer amb molta empenta i ser persones apassionades fer el bé a la casa, a la feina, al barri, al poble a l'escola i a tot arreu. I per acomiadar-nos, ho farem de la millor manera: cantant amb tota la nostra força i alegria!. Estem de festa perquè Jesús ha ressuscitat, així que no tingueu vergonya de xisclar i saltar. Sobretot, quan comencin a sonar les cançons "Resucitó" i "No ho sents en els carrers", hem de cantar tan fort que ens hagin de sentir arreu!. Que tothom sàpiga, a través de la nostra veu i el nostre somriure, que la vida i l'amor han guanyat. Ara, amb la força d'aquesta

benedicció, anem a escriure la història de la nostra llibertat
amb lletres lluminoses!

Benedicció pasqual

Cants: Junts escriurem...

32

JUNTS ESCRIUREM

AMB LLETRES LLUMINOSES

LA HISTÒRIA DE LA NOSTRA LLIBERTAT

I JUNTS VEUREN BRILLAR SOBRE LA TERRA

LA LLUM PER TOTS ELS OPRIMITS.

LA SOLIDARITAT

RITMA LA NOSTRA MARXA

LA SOLIDARITAT

GUIA ELS NOSTRES CORS

JUNTS ESCRIUREM.....

AL COR DE LA NOSTRA VIDA

JESÚS ENS ESPERA

PER BASTIR JUNTS AMB ELL

LA TERRA DE DÉU.

JUNTS ESCRIUREM.....

EL MÓN TOT ENS ESPERA
L'ESPERIT ENS AVANÇA
FEM NEIXER PRIMAVERES
FEN CREIXER MATINS.

RESUCITÓ

¡RESUCITÓ, RESUCITÓ, RESUCITÓ!

¡ALELUYA! ¡ALELUYA, ALELUYA!

¡ALELUYA! ¡RESUCITÓ!

La muerte, ¿dónde está la muerte?

¿dónde está mi muerte? ¿dónde su victoria?

Gracias sean dadas al Padre,

que nos pasó a su reino, donde vivió el amor.

Alegría, alegría, hermanos,

que, si hoy nos queremos, es que resucitó.

Si con él morimos,

con él vivimos,

con él cantamos:

¡Aleluya!

UN CRIT EN EL SILENCI

No ho sents en els carrers
aquesta veu, aquesta veu?

Som molts més dels què et penses

Treballadors, treballadors.

Un jove treballador val més que tot l'or del món

Vine a canviar aquest món vell.

Vine a posar-lo al seu lloc.

Tu voldries cridar en el silenci,

La teva esperança fer-la un cant

Però la teva veu és poca cosa,

Quan t'oblides d'ella en el carrer.

No ho sents en els carrers...

Ja fa 2000 anys a Palestina,

Crist plantà la creu a la muntanya,

I el seu crit d'amor ens va donar,

Que és el crit de l'home que allibera.

Pregària del matí

(Zona Vallès Oriental)

Cant: LA NOSTRA ALEGRIA

**Quan pressentim, veient la branca nua,
que, malgrat tot, l'ametller florirà;
quan esperem al cor de la nit crua,
la nostra alegria ningú no ens la prendrà!
la nostra alegria ningú no ens la prendrà!**

**2. Si en soledat vetllem el ble que crema
per si un amor ens allarga la mà;
quan l'amistat desbordi tot esquema,
la nostra alegria ningú no ens la prendrà! (2)**

**3. Si, empresonant la mort, la policia
en el sepulcre fent guàrdia s'està,
la fe comuna guanya la utopia:
la nostra alegria ningú no ens la prendrà! (2)**

**4. Jesús abans anava fent-nos veure
que allò que hom vol sempre ho pot abastar.
La fe a la creu s'arrapa com una heura:
la nostra alegria ningú no ens la prendrà! (2)**

**5. Ara el sabem vivent: amb amor paga
memorial de partir-nos el pa,
i és com un vi que es vessa i ens il·lumina:
la nostra alegria ningú no ens la prendrà! (2)**

Llac de Tiberíades (Galilea)

Evangelí: Lc 24, 13-35.

(Vídeo: Els deixebles d'Emmaús. Descubrim la Bíblia)

Aquell mateix diumenge, després de la mort de Jesús, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús: -De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Cleofàs: -¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?

Jesús: -Què hi ha passat?

Cleofàs: -El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar.

Deixeble2: -Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! És cert que algunes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que fins havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell viu. Alguns dels qui són amb nosaltres

han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas.

Jesús: -Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?

Pausa

37

.....

Cleofàs: -Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

Jesús:-Us beneïm ,Senyor, Déu de l'univers, per aquest pa que hem rebut de la vostra bondat, i que és fruit de la terra i del treball dels homes...

Deixebles: - Mestre!!

Deixeble2: -No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?

Pausa

Deixeble3: -Realment el Senyor ha ressuscitat!!

Deixeble2: -De camí cap a Emmaús ens ha vingut a trobar i l'hem reconegut quan partia el pa.

Comentari:

La realitat que vivim, sovint injusta, ens pot arrossegar cap a la desesperança, però Jesús es fa trobadís i camina al nostre costat, encara que de vegades no el sabem reconèixer.

Quan els deixebles reconeixen que és Jesús qui és al seu costat, plens de goig ho comuniquen. Aquesta també és la nostra història. Quan fem experiència personal de trobar-nos amb Jesucrist compartim la joia de la fe amb els nostres germans.

La trobada personal amb Jesucrist és el que alimenta la nostra fe.

I per la fe el reconeixem: en la Paraula de Déu, en l'Eucaristia i en els nostres germans, especialment els més necessitats.

Jesús ressuscitat és qui sosté la nostra esperança i és qui ens porta a reconèixer la realitat del nostre món, no com

a problema sense solució, sinó com a ocasió per ser testimonis de l'Amor de Déu.

Audició: Andando por el camino

Andando por el camino, te tropezamos, Señor,
te hiciste el contradizo, nos diste conversación,
tenían tus palabras fuerza de vida y amor,
ponían esperanza y fuego en el corazón.

Te conocimos, Señor, al partir el pan.
Tú nos conoces, Señor, al partir el pan.

Llegando a la encrucijada, Tú proseguías, Señor,
te dimos nuestra posada, techo, comida y calor,
sentados como amigos a compartir el cenar,
allí te conocimos al repartirnos el pan.

Andando por los caminos, te tropezamos, Señor,
en todos los peregrinos que necesitan amor,
esclavos y oprimidos que buscan la libertad,
hambrientos, desvalidos, a quienes damos el pan.

Pregàries espontànies

Can final: CANTAREM! DANSAREM!

Cantarem, dansarem,
cridarem la nostra joia a tot arreu!
El Crist ha vençut! Ha ressuscitat!
Hem estat salvats tots els germans!
Al·leluia! Al·leluia!
Au, companys, proclamem:
Crist ja no mor! Crist ha vençut!

